

som reelt, hvis Forholdene ordne sig saaledes, at de skulle benytte Panterne for at skaffe sig Dækning. Men det vil medføre, at Modregningskravet ikke kunde gøres gældende med nogen Ret mod disse Institutioner, som nu eje disse Panter. Man har ment, at saadan burde det ikke være. Alle Udstederne af Panteobligationer bør nyde ens Ret, uanset om deres Obligationer ere pantsatte eller ikke, og man har derfor foreslaaet at indsætte den Bestemmelse, som gaar ud paa, at der ogsaa skal kunne gøres Modregningskrav gældende af Udstederne, af de Laantagere, hvis Panteobligationer ere pantsatte. Man har saa indsat en Regel om en Tidbegrænsning for Modregningskravet. Det maa jo være saaledes, at Sparekassen indenfor et ikke altfor langt Tidsrum bør kunne overse, hvorledes den er stillet, og man har da ment, at naar man gav dem, som havde Modregningskrav, et Aars Frist, i hvilket de kunde melde sig med deres Krav, maatte det være tilstrækkeligt; inden den Tid maa deres Fordring være sket Fyldets, ellers vilde den bortfalde. Alt dette indeholdes i den foreslaaede ny § 2, jeg antager, det vil finde Billigelse fra alle Sider.

Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2 ere ogsaa af ret vidtrækkende Betydning, og hele Udvalget stiller dem. De gaa ud paa, at det Laan, som det i Lovforslaget forudsættes skal ydes af de 5 Hovedbanker, skal ydes af Statskassen. Der har været og kan selvfølgelig være meget, der taler for, at Staten yder dette Laan. Naturligvis undervurderer jeg ikke Betydningen af, at Bankerne vise Sparekassen denne Velvillie, selv om det ikke for Bankerne er noget stort økonomisk Offer; de ville sikkert kunne laane de fornødne Penge til ikke meget over 3 pCt. Men jeg erkender alligevel, at det har Betydning for Sparekassen, at den kan faa de Penge til Brug til en billigere Rente, end den selv kunde laane Penge for i Banker eller andre Pengeinstitutter. Men paa den anden Side maa det siges, at det er mest praktisk for Sparekassen at faa Laanet hos Statskassen, som fører Kontrol med Sparekassen. Det vil være lettest at ordne det paa den Maade. Forholdet vil til alle Tider være lettest at overse, og i sin Tid vil det og-

saa paa den Maade være lettest af afvikle. Det foreslaas fra alle Sider som den heldigste Ordning i dette Tilfælde.

Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 ere stillede af et Mindretal, om dem skal jeg ikke udtale mig paa nærværende Tidspunkt.

Nr. 8 er et lille ret uskyldigt udseende Ændringsforslag, det gaar ud paa, at det i Sparekasseloven af 28. Maj 1880 omhandlede Ansvar ikke ophæves derved, at Sparekassen ved Statskassens Bidrag undgaar at gaa konkurs. I Sparekasselovens § 12, sidste Stykke, er det fastsat, at foruden det Ansvar, som Sparekassernes Bestyrelser ere underkastede efter Lovgivningens almindelige Regler, kan der gøres Ansvar gældende, navnlig naar Sparekassen er gaaet konkurs, hvis der foreligger noget af de Tilfælde, som omhandles i Straffelovens § 262, der omhandler Uordener med Bogføring og lignende. Nu kan det maaske være tvivlsomt, om den Omstændighed, at man indsætter en saadan Paragraf i denne Lov, vil bevirke det tilsigtede, det kan jeg ikke bedømme, men jeg kan sige en Ting derom, nemlig, at det har været Udvalgets Opfattelse, at ingen skulde undgaa Strafansvar eller Erstatningsansvar paa Grund af dette ekstraordinære Forhold. En af Lovens Forudsætninger er ganske vist den, at der skal opnaas Forlig med Eksportforeningen, og denne Forudsætning har sikkert Sympati fra alle Sider. Thi hvis der ikke naas et saadant Forlig, vil der kunne rejses et for Eksportforeningens enkelte Medlemmer aldeles ruinerende Erstatningskrav. Paa den anden Side vil man ogsaa kunne faa en Række Processer. Det er altsaa ønskeligt, at der opnaas dette Forlig, og jeg haaber, det naas. Men selv om vi vedtage denne Lov, kan der rejses Søgmaal. Det kan endog blive nødvendigt, at det gøres.

Albertis Forhold til Sparekassen saavel som til hans øvrige Forbindelser er jo Genstand for offentlig Undersøgelse. Resultatet af denne foreligger allerede for en Del og vil komme til at foreligge yderligere i en forhaabentlig ikke alt for fjern Fremtid. Jeg ønsker at udtale her, at ligesom jeg ansér det for en Selvfølge, at det offentlige vil sørge for, at der gøres Strafansvar gældende mod de Personer,